

POTOMCI RUDARA IZ XVII. STOLJEĆA IZ RUDA KOD SAMOBORA U HRVATSKOJ

Berislav ŠEBEČIĆ

INA-Razvoj i istraživanje, Savska 41/X, 41000 Zagreb, Croatia

Ključne riječi: Rude, Rudari, XVII. stoljeće, Potomci, Šujsteri

Poznato je da su u rudniku bakra u Rudama kod Samobora rudarile mnoge njemačke obitelji od kojih su još neke u šesnaestom stoljeću imigrirale u Hrvatsku i tu se kroatizirale. Kako su se mijenjali vlasnici samoborskog grada tako su se mijenjali i rudari. Od rudarskih obitelji spominje se i obitelj Suister odnosno Shu(i)ster, do Shu(i)szter i Schuster, kako je pisano latinski, dijelom mađarski i njemački. Pretpostavlja se da su Šujsteri kroatizirani Shuisteri, odnosno Schusteri. Prema sadašnjoj spoznaji najstariji je Matija (Mathias) Šujster (Suister), čiji unuci su već poznati rudari Blaž i Lovro, sve do pra(pra)unuka Stjepana sredinom XIX. stoljeća. Mnogi potomci rudara iz Ruda odselili su iz svoje pradjedovine sa Pihlerova brijega i Črnca. Bili su poljodjelci, zatim kamenolomci, drvodjelci, mlinari, bačvari i dr. Sadašnji Šujsteri su raznih zanimanja i zvanja.

Key-words: Rude, Miners, 17th Century, Descendants, Šujsters

It is known that in a copper mine at Rude by Samobor many German families used to work as miners, some of which immigrated to Croatia already in the 16th Century and got gradually croatized there. Along with the changing of the owners of the Town of Samobor, so changed also the miners. Among the miners' families there are mentioned also the Suisters or Shu(i)sters, Shu(i)szters and Schusters, as their surname was spelled in Latin and partly in Hungarian and German. It is assumed that Šujsters are croatized Schuisters or Schusters. According to our knowledge today, the eldest of the family was Matija (Mathias) Šujster (Suister) whose grandchildren were already known miners Blaž and Lovro, all the way to the great(great)grandson Stjepan in the mid 19th Century. A number of descendants of the miners from Rude moved from their ancestral homes at Pihlerov Brijeg and Črnc. They became farmers, and then also quarrymen, carpenters, millers, coopers, etc. The Šujsters of today are engaged in various trades and professions.

Uvod

Prikupljajući starije podatke o rudarsko-geološkom istraživanju i kemijskom ispitivanju prirodnih asfalta, »bituminoznih (uljnih) škrljavaca«, te boksita, neophodno je bilo upoznati se i sa starijom povijesnom građom o rudarstvu u Hrvatskoj koju je skupio i objavio Laszowski (1942 i 1944). Premda u njegovim knjigama nisam našao očekivane podatke, jer su me interesirale sirovine »nekraljevskog regala«, bilo je zadovoljstvo upoznati se detaljnije s povijesnim razdobljima rudarstva u nas i u svijetu, jer o tome smo mogli do sada steći samo nepotpun dojam iz različitih pregleda istraživanja o nekoj rudnoj pojavi ili ležištu i to iz stručnih časopisa ili zbornika radova. O kraćem, ali preglednom razvoju rudarstva u Hrvatskoj, nekadašnjoj Jugoslaviji te dijelom i u svijetu, zainteresirani se mogu upoznati u Tehničkoj enciklopediji (Marušić, 1988) zatim dijelom u knjizi »Minerali, stijene i rudna ležišta u našoj zemlji od prehistorije do danas« (Marić, 1974), te u nedavno objavljenom Panzovom tabelarnom pregledu rudnih ležišta Dalmacije i Istre iz 1804. (Erceg, 1992).

Od sirovina »kraljevskog regala« uz sol, zlato i srebro, značajno su mjesto u nas imali rudnici bakra i željeza. Jedan od najznačajnijih bio je rudnik bakra u Rudama kod Samobora do 1850. U plićim dijelovima tog rudnika eksploatirani su nakon 1850. željezo i gips. Šinkovec (1971) procjenjuje da je iz Ruda do 1851. izvađeno 20–25.000 tona bakrene rude, te 26.000 tona že-

ljezne rude, koja je eksploatirana od 1850 do 1859. Prema godišnjoj proizvodnji sadre (Bićanić, 1951), izračunao sam da je u Rudama od 1850 do 1853. proizvedeno i 184 tona sadre (gipsa). Sadra se također eksploatirala i prije II. Svjetskog rata te krajem pedesetih godina XX. stoljeća.

U rudniku su rudarili rudari iz različitih krajeva. Pretpostavlja se da su to većinom bili potomci saskih rudara odnosno, šire, iz njemačkog govornog područja.

Studirani materijal

Za najstarije rudare u Rudama Laszowski (1942) pretpostavlja da su došli iz »njemačkih zemalja« iz kojih je preneseno štovanje Sv. Barbare, zaštitnice rudara, kao i njezina bakrorezna slika od Albrechta Dürera (1471–1528). Prema usmenom priopćenju župnika g. F. Šamca iz Ruda, kranjski je plemić i trgovac Gruber doveo 17 obitelji rudara iz Saske oko 1530. Brzo je stekao ime tak kojim je 1534. kupio 1/2 samoborskog grada (Noršić, 1992). Međutim, poslije Gruberove smrti (1536) njegov se sin Krsto zavadio sa suvlasnikom samoborskog grada K. Ungnadom, koji je potom zauzeo cijeli grad, protjerao Gruberove rudare i doveo 5 rudara s obitelji iz Württemberg (Laszowski, 1944), čiji neki potomci (Sufflay — Sufflei i Doltharl — Dolthaller) žive oko Samobora. Prema drugoj verziji dolazak saskih rudara povezuje se i s njihovim povlačenjem iz Bosne, a možda i iz Srbije, pod najezdom Turaka. Doseljavaju se u Rude, a s njima su, pretpos-

praprapradjedove i prapraprabake iz razdoblja prije 1850. Potrebno je istaknuti, da su do 1848. matične knjige pisane na latinskom jeziku, a poslije 1848. na hrvatskom jeziku. Stoga su župnici prezime Šu(j)ster pisali raličito počam od SHU(J)STER, SU(I)STER, SHU(I)STER do SHU(I)SZTER. Prije 1848. i imena su latinizirana. Na temelju pregleda matičnih podataka potomaka mogla se utvrditi njihova šarolikost od preciznih podataka o starosti vjenčanih ili umrlih osoba, njihovu zanimanju, zatim o imenima i prezimenima roditelja, do nepotpunih podataka kada se o osobi ne zna ime oca, je li bila udana ili oženjena, i sl. Ako se tome pridoda i teško odgonetavanje rukopisa, tada slaganje rodoslovnog stabla može biti vrlo mukotržno. Ipak, nedostatak matičnih podataka za pojedino razdoblje, odnosno osobu, čini najveću prepreku da se može oformiti rodoslovno stablo nekog proučavanog razdoblja, pa se koriste dopunski podaci. Naime, kako nije sačuvana matična knjiga rođenih od 1770. do 1784. (tj. veći dio 1784.), to se nije mogla provjeriti godina rođenja Juraja (Georgiusa) SHUSTERA te utvrditi njegovi roditelji. Zbog toga je rodoslovni slijed prekinut jer nudi više rješenja. Pristupilo se prikupljanju i kronološkom grupiranju podataka za sve starije pretke. Kako to grupiranje matičnih podataka nije dalo jednoznačna rješenja za ime roditelja Juraju Šusteru posegnulo se za dopunskim podacima koji su nađeni u knjizi sudskog procesa između vlastelinstva Samobora i gornjaka, tj. korisnika vinograda iz 1794. U toj knjizi piše da Blasius SUSTER ima tri sina: Matiju (Mathiam), Ivana (Joannem) i Juraja (Georgium) (sl. 2). Blaž SU(I)STER umro je (znak +) 3. VII. 1815., kada je imao 70 godina, pa je izračunato da je rođen (znak *) 1745. Međutim, godinu rođenja nisam mogao potvrditi. Prema izračunatoj godini rođenja Blaž bi mogao biti sin jednog od četvorice (a ne isključuje se jednog od dvojice) braće, i to mlađe braće rođene u prvoj četvrtini XVIII. stoljeća, i to Marka ili Matije SUSTERA (tablica I). Ako mu je otac bio Marko, tada mu je Lovro (La-

urentius) SHUS(Z)TER (SCHUESTER) (*1729 +1799) bio bratić, inače mu je bio stariji polubrat. Blažev djed, pretpostavlja se, bio je Matija (Mathias) SUISTER (*?, +?) vjenčan je (znak ∞) 6. III. 1696. s Katarinom SUCH (*?, +?). On je do sada registriran kao najstariji ŠUJSTER (sl. 3).

S obzirom na različito pisanje prezimena Šuster u najstarijih predaka teoretski se ne isključuje da je Matija SUISTER imao starijeg brata, pa je to u tabeli označeno s upitnikom (?). Ako to nije tako, tada su mu Ivan i Andrija stariji sinovi, rođeni koncem XVII. stoljeća.

Najstarije podatke o Šusterima iz Ruda prikupio sam u Samoborskom muzeju iz matičnih knjiga koje su ponegdje loše sačuvane ili su čak jednim vrlo malim dijelom nepotpune.

Prema novijim informacijama, tj. uvidom u Leksik prezimena SR Hrvatske (1976), ustanovljeno je da je najviše, tj. 17 Šujstera u Hrvatskoj registrirano u Rudama kod Samobora te u Vrhcu (8) i Vrhovcu (9) kod Karlovca.

Potrebno je pripomenuti da je Mihovil ŠUJSTER (*7. IX. 1869), kao i njegova sva braća i sestre, rođen u Rudama (tablica I), ali je svoju obitelj osnovao u Vrhcu u Draganićima, a Petar ŠUJSTER (*9. V. 1905), sin Marka ŠUJSTERA u Vrhovcu, mjestu između Krašića i Ozlja, odatle je preselio u okolicu Vinkovaca, a potom u Popovaču. Prije toga su polubraća Ignac ŠUJSTER (*11. I. 1861) i Juraj ŠUJSTER (*13. VII. 1867) imigrirali u Jasku i osnovali svoje obitelji, a njihovi potomci žive u Zagrebu. Stjepan ŠUJSTER (*23. XI. 1862) umro je u Keserima, sada općina Sošice, a Janko ŠUJSTER (*26. XII. 1864) u Dugoj Resi. Janko je bio neoženjen. Julijana ŠUJSTER (*8. VIII. 1875) udala se i umrla u Zagrebu, a Ana ŠUJSTER (*25. VII. 1883) udala se i umrla je u USA.

Marko ŠUJSTER (*23. IV. 1880) jedini od Stjepanove djece ostao je živjeti na pradjedovini u Rudama na Pihlerovom brijegu (sada kućni broj 282, a prije 122), a i sinovi, osim Petra, nisu daleko odselili. Tako Stjepan ŠUJSTER (*27. VII. 1922) živi na Gregurić brijegu, Milan ŠUJSTER (*5. I. 1925) u Maloj Gorici kod Sv. Nedelje, a Alojzij ŠUJSTER (*12. VI. 1916) živio je u Rakovom Potoku.

Osim Ane ŠUJSTER, emigrirali su još Zdenko ŠUJSTER (*22. IX. 1907) također u USA, zatim Mirko ŠUJSTER, sada Friedrich SCHUSTER (*8. XI. 1922) u Austriju, te Josip ŠUJSTER (*16. III. 1939) i Ivan ŠUJSTER (*27. VII. 1945) u Australiju.

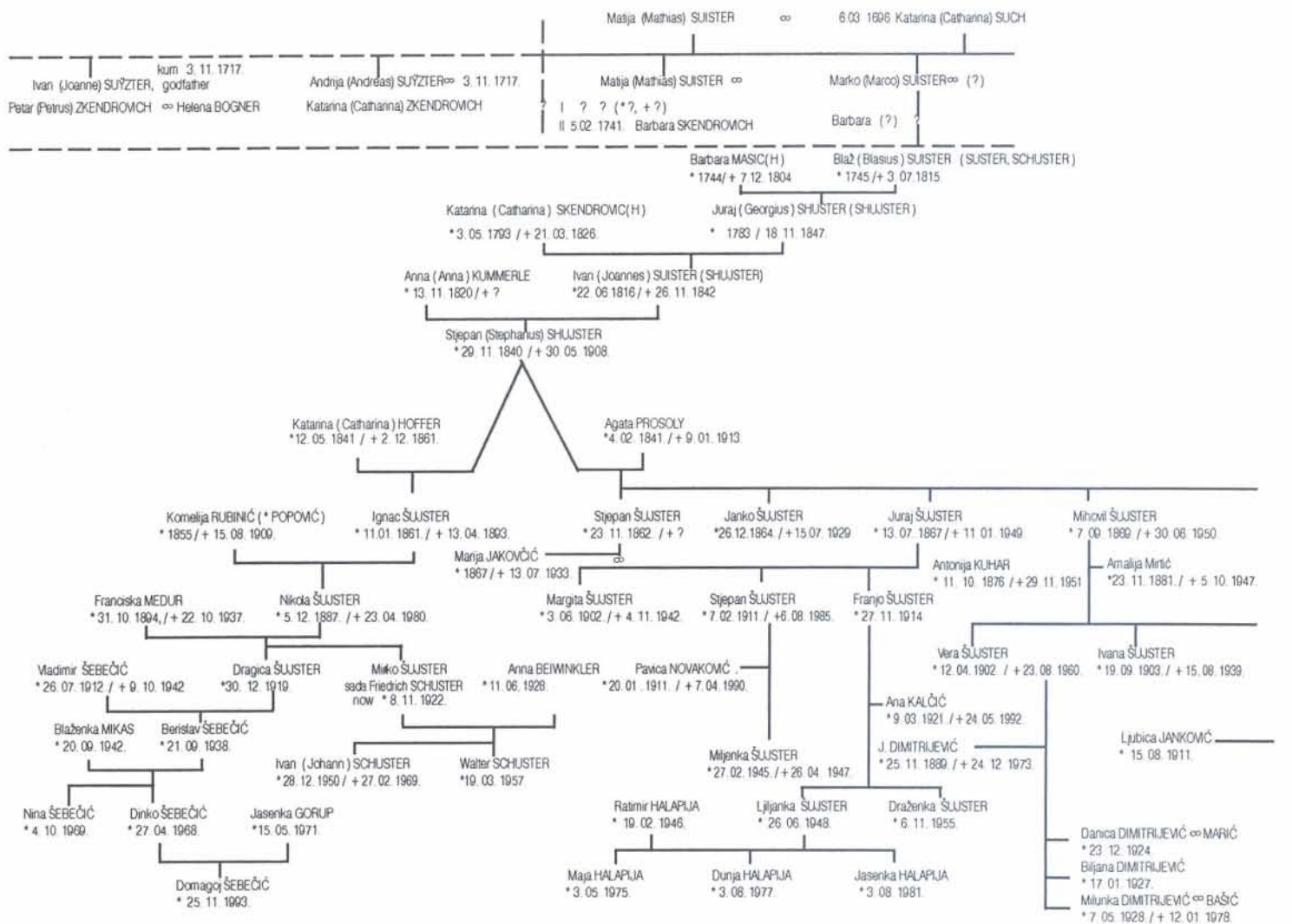
Šustera ima najviše u Zagrebu (30) te oko Slavonske Požege (11) i Daruvara (7). Iskonskih Schustera ima samo šestoro i to u Zagrebu. Sveukupno je Šustera (+Schustera) u Hrvatskoj bilo 97. Približno toliko ima i telefonskih pretplatnika Schustera u Linzu (Telefonbuch, 1991/92).

Rezultati i diskusija

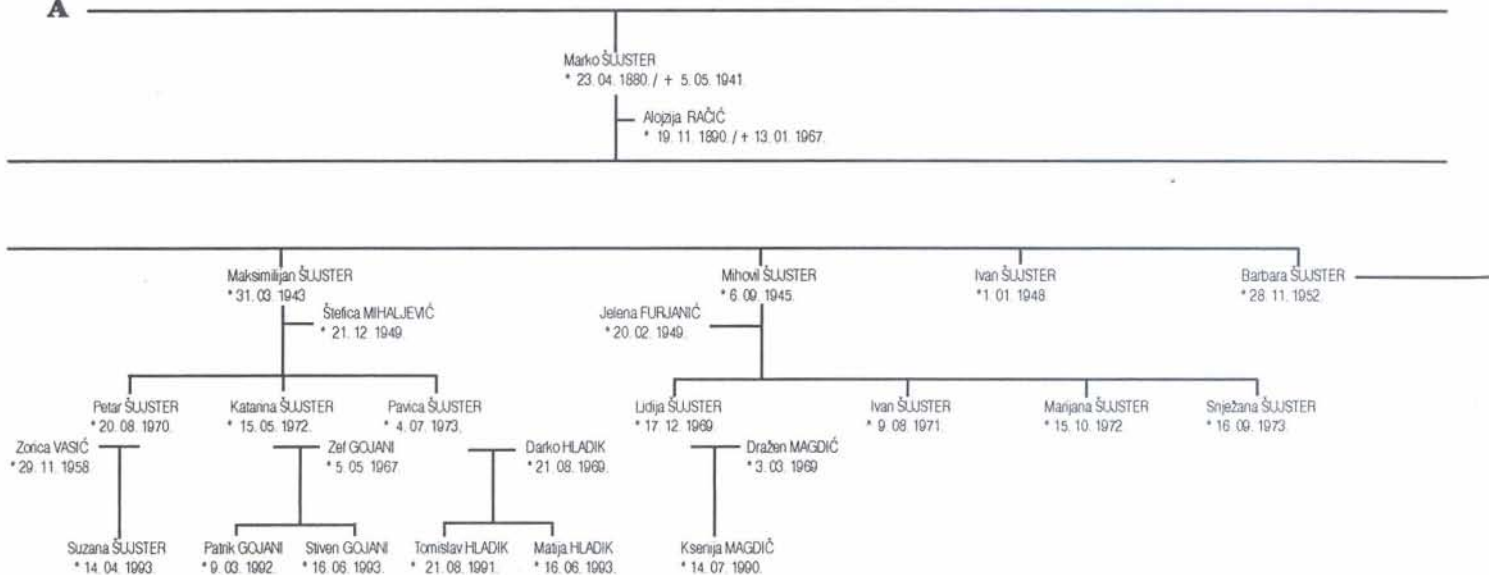
Prema podacima o rođenju, vjenčanju i smrti prikupljenim u matičnim uredima, Hrvatskom državnom arhivu i Samoborskom muzeju, usta-

Sl. 2. Dopunski podaci o Blažu Šusteru (Blasius SUSTER) iz 1794. gdje piše da ima tri sina: Matiju (Mathiam), Ivana (Joannem) i Juraja (Georgium). Iz knjige »Procesi« (Samoborski muzej).

Fig. 2. Additional records on Blaž Šuster (Blasius SUSTER) from 1794, stating that he had three sons: Matija (Mathiam), Ivan (Joannem) and Juraj (Georgium). Taken from the book »Processes«. (The Museum of Samobor).

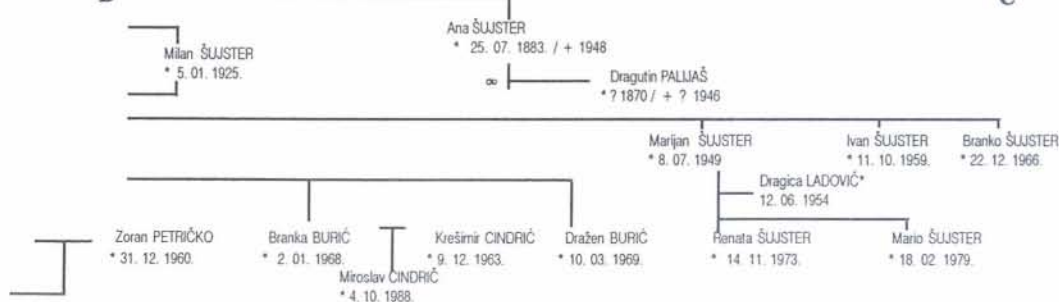
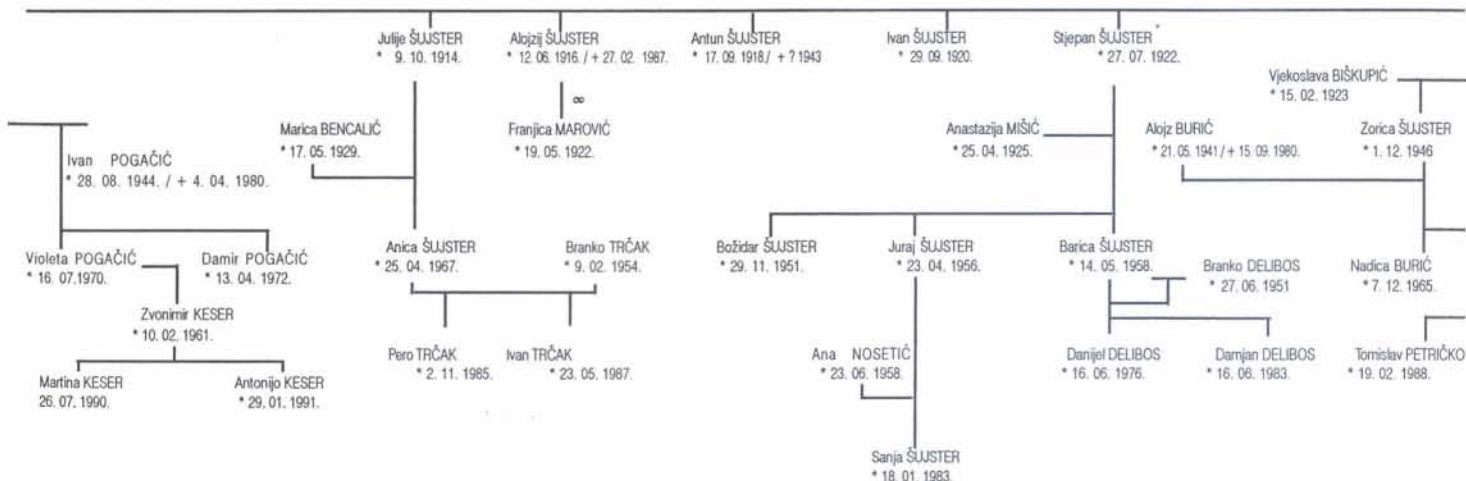
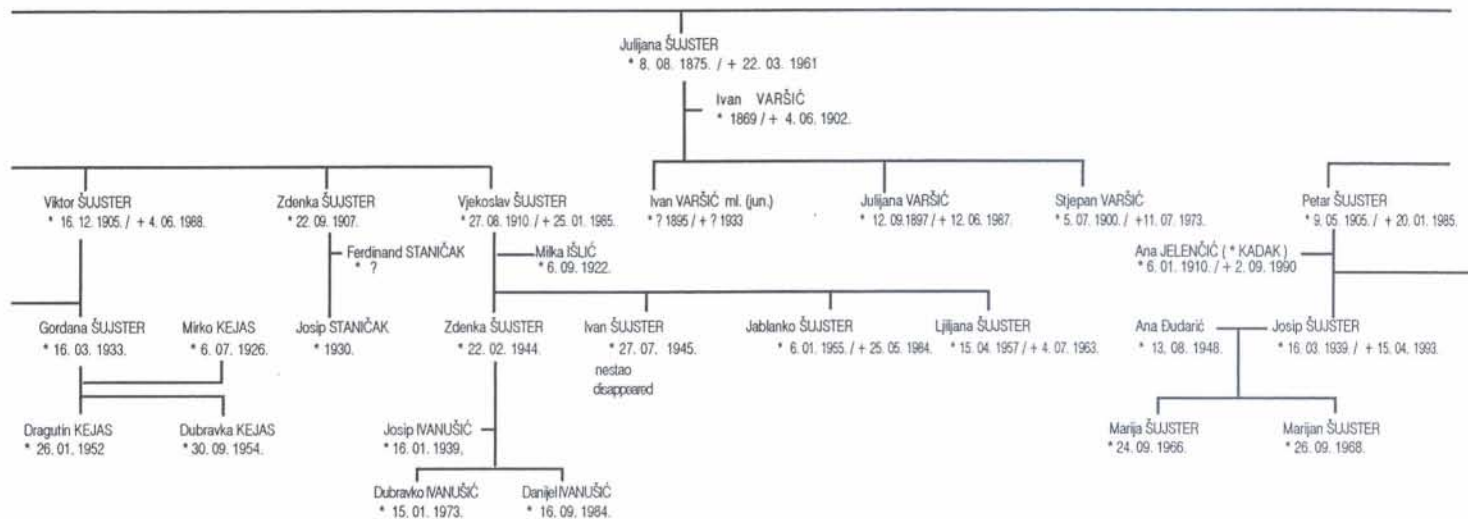

A

Tablica I. Rodoslovno stablo dijela potomaka rudarskih obitelji ŠUISTER, odnosno (SCHU(I)STER).

Table I. Family tree of a part of descendants of the ŠUISTER and/or SUISTER (SCHU(I)STER) miner families.

novljeno je da su stariji preci rudarske obitelji Šujster živjeli u Rudama već u trećoj četvrtini XVII. stoljeća. To je utvrđeno na temelju vjenčanja Matije SUISTERA i Katarine SUCH (∞ 6. III. 1696), zatim Andrije (Andreas) SUŽZTERA i Katarine ZKENDROVICH ∞ 3. XI. 1717), te kumstva Ivana SUŽZTERA Petru ZKENDROVICHU i Heleni BOGNER (3. XI. 1717.). Pretpostavlja se da je među ovim navedenim Šujsterima bilo rudara, a sigurno je da su im unuci (tablica I): Blaž (*1745, +1815) i Lovro (*1729, +1799), te

rudara ŠUJSTERA koji je tu sagradio kuću), žive Markovi sinovi Ivan i Julije ŠUJSTER sa suprugom Maricom. Drugi potomci Šujstera koji nisu obuhvaćeni ovim rodoslovljem potječu iz Črneca iz nekadašnjih k. br. 88 (sada 251), 136 i 151 (sada 264), također su dijelom odselili iz Ruda kako u tuzemstvo tako i u inozemstvo (Njemačka i Austrija), pa je samo jedan manji dio nazočan u Rudama (Črnek). Njihov je najstariji predak zajednički i on je, pretpostavlja se, bio Matija SUISTER (∞ 1696) ili njegov brat(?). Od unuka ovog

16 9/6 Die 5 Martij pramišij včub ul fupna in Kapella S. Michaelis
 Laurentius Vojak cum Helena Dubrovacz Coram Mattha
 Penbes & Agata offikonijs -

1. 9 96 Die 6 Martij pramišij včub ul fupna in Kapella S. Michaelis
 Mattheis Suiſter cum Katarina Suſt Coram Martine
 Kocianis & Marco Hornatt. Ego Georgius Arbeiter offikonijs.

Sl. 3. 6. III. 1696. g. vjenčani u kapeli Sv. Mihovila Matija (Mathias) SUISTER i Katarina (Catherine) SUCH. Iz »Matične knjige vjenčanih« (1680) 1683–1730. (Samoborski muzej).

Fig. 3. Wedding of Matija (Mathias) SUISTER and Katarina (Catharine) SUCH in the Chapel of St. Michael on 6th March 1696. Taken from the Main Marriage Register (1680) 1683–1730 (The Museum of Samobor).

praunuci: Matija (∞ 1777) i Josip (*?, +?), sve do Mihovila (∞ 1803), Josipa ml. (*1808, +1843), Magdalene (*1805, +1859) i Stjepana (*1840, +1908) u XIX. stoljeću bili rudari. Tu se kao kurioznost ističe rudarica Magdalena SUISTER, kćerka rudara Matije SUISTERA. Po različitom pisanju prezimena Šu(j)ster pretpostavlja se da su oni kroatizirani SCHUISTERI, odnosno SCHUSTERI.

U razdoblju od 1696 do 1789. rođeno je, prema nepotpunim podacima, 49 Šujstera, a među njima prevladavaju muški potomci (36). Od 1789 do 1883. rođeno je također približno 48 Šujstera i tu je nešto više muških potomaka (28), dok je od 1883. do danas prema nepotpunim podacima rođeno više od 89 potomaka Šujstera, međutim, tu je odnos muških i ženskih potomaka podjednak.

Na temelju rodoslovlja dijela potomaka ŠUJSTERA iz Ruda te njihovih potomaka može se vidjeti da je na populaciju Šujstera najviše utjecao Stjepan (Stephanus) SCHUJSTER (*29. XI. 1840, +30. V. 1908) koji je imao 11 djece, i to jedno dijete (Ignaca) s Katarinom HOFFER (*12. V. 1841, +2. XII. 1861) i 10-ero djece s Agatom PROSOLY (*4. II. 1841, +9. I. 1913.) od kojih je troje umrlo nakon rođenja (Anastazija, +13. XII. 1871, Franjo +2. XI. 1874. i Franjo +15. III. 1879). Također i njegov sin Marko (*23. IV. 1880, +5. V. 1941) oženjen za Alojziju RAČIĆ (*19. XI. 1890, +13. I. 1967) imali su 9 sinova i jednu kćer. I njima je troje djece umrlo i to: Antun, Drago i Jagica (Agata). Danas na predjedovini na Pihlerovom br(ij)egu, koje stariji mještani Ruda nazivaju još Blaževo (vjerojatno prema jednom od najstarijih

Matije SUISTERA, koji su navedeni kao »gornjaci«, u Črcu uz Lovru SHUSZTERA jesu Jakob (Jakobus) SHU(I)STER (*1757, +22. I. 1806), Juraj (Georgius) SUISTER (*?, +?) vjenčan s Margaritom SKENDROVICH (∞ 20. XI. 1784) i Ivan (Joannes) /Evang./ SUISTER (* < 1781, +?).

Iz rodoslovnog stabla može se utvrditi da se smanjenjem broja muških potomaka i njihovom ženidbom gubi Šujsterov rod. To je vrlo uočljivo iz stabla. Jedini produžetak (S.)Šujsterova roda u XXI. stoljeće mogli bi biti Markovi praunuci te eventualno neki unuci i Nikolin unuk Walter.

Zaključak

Proučavajući povijesnu građu o rudarstvu u Hrvatskoj, a među inim i o rudniku bakra u Rudama kod Samobora, konstatirao sam da su tu rudarili rudari imigranti iz njemačkog govornog područja čiji kroatizirani potomci žive u Rudama, Zagrebu i drugim dijelovima Hrvatske, a poneki su emigrirali u inozemstvo. Različitim su zanimanja i zvanja. U ovom radu pokušao sam na primjeru rudarske obitelji Šujster (SUISTER), odnosno Šuster (SCHUSTER), koja se spominje u Rudama od XVII. do XIX. stoljeća, pratiti slijed njihova potomstva.

Prema dostupnim arhivskim podacima mogao sam načiniti rodoslovlje s ascendentnim slijedom od 10 do 12 generacija u vremenskom rasponu 300 godina, što je mnogo više nego se dosad znalo. Naime, gotovo je toliko godina prošlo od registriranja za sada najstarijeg ŠUJSTERA u Ruda-

ma. Upitno je da li je Matija SUISTER doselio koncem XVII. stoljeća u Hrvatsku, ili su njegovi roditelji već bili tu nazočni(?).

U drugoj polovici XVIII. stoljeća, tj. 1777. g. registrirano je u Rudama 83 rudara, ali je njihov broj znatno opao, jer su uz ratove nastupile i ekonomske krize, pa su mnogi rudari a time i Šujsteri napustili rudnik, ili su ostali bez posla te promijenili zanimanje. Veći je dio bio primoran napustiti i pradjedovinu u Rudama. Utvrđeno je da se u Šujsterovom rodu smanjivao broj muških potomaka, čime je više Šujsterovih obitelji izumrlo.

Zahvala

Zahvaljujem se gosp. F. Šujsteru, dipl. pravniku na prikupljanju matičnih podataka za potomke Šujstera, koji žive u Draganiću i Popovači, a gđi I. Brekalo arhivistici iz Samoborskog muzeja na dopunskim podacima koji su pripomogli rješenju završnog slijeda rodoslovnog stabla.

Primljeno: 27. XII. 1993.

Prihvaćeno: 9. VI. 1994.

LITERATURA

- Bahn, P. (1986): Familienforschung Ahnentafel Wappenkunde. Wege zur eigenen Familienchronik. Falken Verlag, 127 pp, Niederhausen/Ts.
- Bičanić, R. (1951): Doba manufakture u Hrvatskoj i Slavoniji. Izdavački zavod JAZU, 459 pp, Zagreb.
- Cuprifodinae Samoborienses (Rude) /1776—1778/: Acta varia, 126 pp, Hrvatski državni arhiv, Zagreb.
- Erceg, I. (1992): Izvještaj o minerološko-rudnim ležištima na području Dalmacije i Istre (1804). *Acta historico-oecologica*, 19 (1), 105—113, Zagreb.
- Kanonske visitacije Zagrebačke (nad)biskupije 1615-1913 (1989). Urednici Metod Hrg i Josip Kolanović, 275 pp, Zagreb.
- Laszowski, E. (1929): Franjevački samostan u Samoboru. *Vjesnik Kraljevskog državnog arhiva u Zagrebu*, IV, 106—140, Zagreb.
- Laszowski, E. (1942): Rudarstvo u Hrvatskoj, svezak I. Hrvatska državna tiskara, 182 pp, Zagreb.
- Laszowski, E. (1944): Rudarstvo u Hrvatskoj, svezak II. Hrvatska državna tiskara, 258 pp, Zagreb.
- Leksik prezimena Socijalističke Republike Hrvatske (1976): Urednici: V. Putanec i P. Šimunović, Institut za jezik Zagreb i Nakladni zavod Matice Hrvatske 772 pp, Zagreb.
- Marić, L. (1974): Minerali, stijene i rudna ležišta u našoj zemlji od prehistorije do danas. JAZU Zagreb i SANU Beograd, v. 8, 342 pp, Zagreb. Nacionalna i sveučilišna biblioteka br. 471.199, Zagreb.
- Marušić, R. (1988): Rudarstvo. Tehnička enciklopedija 11 pp, 583—593, Jugoslavenski leksikografski zavod »Miroslav Krleža«, Zagreb.
- Matične knjige rimokatolika Župe Rude:
 Matricula baptisatorum parochiae s. Barbara in Rude 1789—1849. Hrvatski državni arhiv br. 1071, Zagreb
 Matricula copulatorum (1789—1857) et moratorium (1789—1857) parochiae s. Barbara in Rude. Hrvatski državni arhiv br. 1072, Zagreb.
 Matricula copulatorum parochiae s. Barbara in Rude 1858—1877. Hrvatski državni arhiv br. 1073, Zagreb.
 Matične knjige u Samoborskom muzeju:
 1) rođenih: (1739), 1742—1769, 1784—1805.
 2) vjenčanih: (1680), 1683—1730, 1740—1761, 1768—1772, 1773—1832.
 3) umrlih: 1741—1770
 Matične knjige iz matičnih ureda: Samobor, Jastrebarsko, Draganić, Popovača i dr.
- Noršić, V. (1992): Samobor grad. Povijesne crte o njemu i njegovim gospodarima. Treće izdanje, 144 pp, Samobor.
- Proces (1794): Sudski proces između vlastelinstva Samobora i gornjaka (tj. korisnika vinograda). Samoborski muzej (bez arhivske oznake), Samobor.
- Šinkovec, B. (1971): Geologija ležišta željezne i bakrene rude u Rudama kraj Samobora. *Geološki vjesnik*, 24, 165—181, Zagreb.
- Amtliches Telefonbuch Linz (1991/92): Post und Telegraphendirektion für Oberösterreich und Salzburg, p. II/309.

Descendants of the 17th Century Miners from Rude by Samobor in Croatia

B. Šebečić

Collecting the old data on mining and geological explorations, and chemical testing of natural asphalts, »bituminous (oil) shales« as well as bauxites, it was indispensable to get acquainted also with more ancient historical facts on mining in Croatia which were gathered and published by Laszowski (1942 and 1944), and Marić (1974), as well as recently by Erceg (1992) who published Panz's tabulated review of ore deposits in Dalmatia and Istria from the year 1804. Among other things, rich historical documents were found on the copper, iron and gypsum mine Rude in the vicinity of Samobor, the exploitation of which is supposed to have started already in the 13th Century and it lasted all the way to 1859 (Šinkovec, 1971).

Laszowski (1942) assumes that the oldest miners have come from »German lands«. So the Carniolan nobleman and merchant Gruber brought the miners from Saxony about the 1530, and amassed a fortune by which in 1534 he bought a half of the Town of Samobor (Noršić, 1992). However, after Gruber's death (1536), his son Krsto got at feud with the co-owner of the Town of Samobor, K. Ungnad, who subsequently conquered the entire Town, banished Gruber's miners and brought 5 miners with their families from Württemberg (Laszowski, 1944), the descendants of which, e. g. Sufflays — Suffleis, live in the surroundings of Samobor. According to another version, the arrival of Saxon miners in connected with their retreat from Bosnia (maybe also from Serbia) in front of the invasion of Turks. This was confirmed by discovering, for instance, surnames as Skendrović in the Canonical Visitations of the Zagreb Archbishopric so far back as February 25, 1783 in Samobor, and the marriage between M. Kupresz and B. Bosznák, which took place December 23, 1783 in Samobor. There are Kupreses and Bošnjaks still living in Samobor today.

Laszowski (1944) mentions the mine manager Purta and 27 miners from 1593, mostly bearing German surnames (Maurer, Moszer, Kostell(ac), Püchler and others). From those included in the Canonical Visitations (1643, 1690, 1696, 1709, 1713, 1745 and 1749) the surnames registered in the area of Rude are known also later as miners' surnames, such as, besides the mentioned ones: Skendrovich, Kostell, Maurer, Nikell, Kuhar (Kücher), Lehpamer, Brozoley (Prosoly), and (Matija) Suster and others. Between 83 miners' surnames of Rude in 1777 (Cuprifodinae Samoboriensis, 1776—1778), more than a half are of German origin, then Croatian surnames account for one fourth, while other family names are Slovene and Italian. Among the famous surnames whose descendants actually live in the region of Samobor and also in other parts of Croatia, there should be mentioned the surnames such as Steng(e)l, Stibohar, Fresl (Froezel), Lehpamer (Lechbaumer), Kuhar (Kucher), Kumerle (Kummerle), Pihler (Büchler), Nikl (Nikel), Šu(j)ster (Schuster-Blas, fig. 1), Skendrovich (Skendrovich), Kostelec (Kosztelez), Planinčić (Planinschich),

Šinković (Shinkovich), Prosoly (Brozoli), Kristijan (Cristian), Kokl (Kekel) and others.

Among the above-mentioned surnames of the miners in Rude there should be separated the family name of Schu(i)ster, or actually Šujster, respectively, as the illustration of miners' destiny and of their descendants from Rude because the maiden name of my mother is Šujster. She was born in Jastrebarsko (abbreviatedly Jaska), as well as her father Nikola, while (great-)grandfather Ignac was born in Rude, which lies about 15 km from Samobor. Rude is situated in the northern slopes of Mt. Plešivica, and about 27 km W(—SW) from Zagreb.

For the purpose of examining the relation between the miners Šuster from Rude, and the persons having the same surname from Jaska and other parts of Croatia, preparing of genealogy according to Bahn (1986) has started. Necessary data have been gathered in the register offices of Samobor, Jaska, Draganić, Popovača and in other places. The lack of registered data for a single period or a person, respectively, represents the biggest obstacle for creating the genealogical tree up to a certain studied period, and that is why additional data have been used. For instance, as there has not been preserved any register of births from 1770 to 1784 (i. e. a greater part of 1784), it was impossible to make sure the year of birth of Juraj (Georgius) SHÜSTER (Table I) and to establish who were his parents, so that the genealogical sequence has been interrupted as it offers various solutions. Therefore, additional data have been looked up for and the same have been found in the book of legal proceedings between the estate-owners of Samobor and the vineyards' users from 1794. In that book has been recorded that Blasius SUSTER had three sons: Matija (Mathiam), Ivan (Joannem) and Juraj (Georigum) (Fig. 2). Blaž SU(I)STER died (sign +) on July 3rd, 1815, when he was 70 years old, so it has been calculated that he was born (sign *) in 1745. According to the calculated year of birth, Blaž could be the son of one of the four brothers (or one of two brothers is also not excluded), and that being the younger brothers born in the first quarter of the 18th Century — Marko or Matija SUISTER (Table I). It is presumed that Blaž's grandfather was Matija (Mathias) SUISTER (*?, + ?) and that he married (sign ∞) Katarina SUCH (*?, + ?) on 6th March 1696. He is recorded as the eldest ŠUJSTER so far (Fig. 3).

It is assumed that there were miners among the eldest Šujsters so far, and it is certain that their grandchildren Blaž (*1745, +1815, Table I) and Lovro (*1729, +1799, Table I), then great-grandchildren Matija (∞ 1777) and Josip (*?, + ?), reaching up to Mihovil (∞ 1803), Josip Jr. (*1808, +1843), Magdalena (*1805, +1859) and Stjepan (*1840, +1908, Table I) in the 19th Century were miners. A remarkable curiosity here was the *woman-miner* Magdalena SUISTER, daughter of the miner Matija SUISTER. According to the spelling variations of the surname Šu(j)ster, it is assumed that they are croatized SCHUISTERS or SCHUSTERS.